

Wielkanocny Arkusz Poetycki Mieczysława A. Łypa - refleksje

Wprawdzie pisanie i wysyłanie kart świątecznych z życzeniami "zdrowych i wesołych..." powoli przechodzi do lamusa. bo możliwości przesyłania e- mailowych życzeń na cały świat są proste i bezproblemowe, jednak czuję się wyróżniona przesyłką skomponowaną z wierszy poety, fotografa i polonisty Mieczysława A. Łypa, który uważnie obserwuje czas przyszły i wysyła aktualne przesłanie. które składa się z Jego wierszy i fotografii.

Tym razem otrzymałam **Wielkanocny Arkusz Poetycki** zeszyt nr 1, Rzeszów 2024, w nim tematyczne wiersze i ilustracje, które opisują subtelnie czas Wielkiego Postu, tajemnicy Zmartwychwstania i rodzącej się co roku wiosny. Całość w tonacji molowej, delikatnie odsłaniająca uczucia związane z okresem Świąt Wielkanocy.

Zeszyt poetycki otwiera wiersz *Rezurrectio* /Wskrzeszenie/, który przybliży głosem dzwonów tajemnicę Zmartwychwstania;

Tajemnica dzwonów Jerozolimy

Tajemnica ogrodów oliwnych

Tajemnica trzech Marii

jak w dawnej pieśni "Trzy Maryje poszły, drogie maści niosły...", ale grób był już pusty...

Droga Krzyżowa jakby ukryta w delikatnych symbolach i trafnym określeniu ;

/.../ przystanki stacji, modlitw, błagań

i dłoni ułożonych w gotyckie katedry"

Czas pędzi jak pociąg, zatrzymując się na stacjach krzyżowej drogi Wielkiego Postu, tak to odczytuję. Gotyk to styl wzniosły, nieprzemijający i wyjątkowo symbolizuje chrześcijaństwo.

W wierszu *Czas Zmartwychwstania* gorzka i bolesna Droga Krzyżowa zamyka się w prostym, wymownym wersie;

W Futomie /.../ w rzeźbiarskiej pracowni Józefa Drewniaka/

ożywają wszystkie twarze Chrystusa/.../ co wskazuje, że te umęczone, ukrzyżowane też.

W wierszu *Światło Trzeciego Dnia* poeta rozpisuje słowo "Wielkanoc"

/na dwa flety i fortepian, / na wieczorną pieśń

/ o tajemnicy miłości i zdrady /

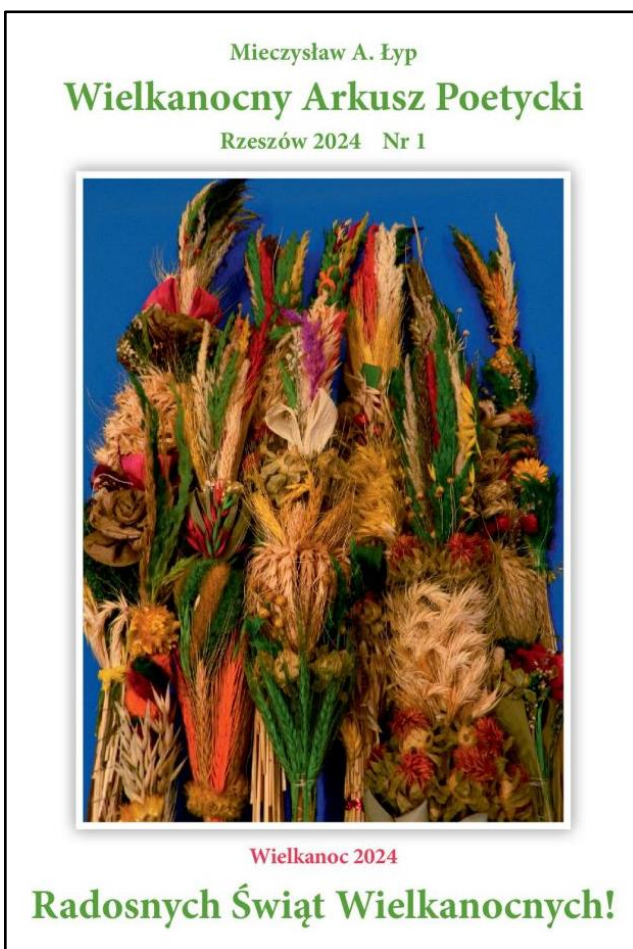
oddania i upadku/

Te tajemnice jednak wypełniają się w słowach proroków i w kołowrocie każdego życia, na przemian z radością.

W wierszu *Światło Trzeciego Dnia*

/.../ Niech błogosławiony będzie/blady świecznik świtu/.../

i Tajemnica Twoja

a dalej oczekiwane i należne słowa:

*Pogarda dla wyroków, dotykaności śmierci,
kamieni, głazów, straży,
całunów i niewoli*

Autor krótko i wymownie podsumowuje niesprawiedliwość i okrucieństwo świata sprzed dwóch tysięcy lat i na przestrzeni dziejów, nawet w stosunku do najbardziej niewinnych istot!

Przebija z wiersza wyraźne pragnienie wolności człowieka, mimo skończoności naszych dróg, ale "ze świecznikiem świtu" niosącym niegasnącą nadzieję! Zeszyt zdobija fotografie martwych natur, wielkanocnych palm i koszyków ze święconym, oraz rzeźb ludowych twórców, których twórczość autor przy okazji promuje. Ilustracją tego tomiku są artystycznie wykonane wielkanocne palmy, święcone tradycyjnie potrawy zdobione wiosennie i bardzo kolorowe pisanki. Są to zdjęcia polskiej, wielkanocnej tradycji, która nie ginie, a nawet przeważa w okolicach zwycięskich Świąt. Nastrój życia potęgują kwiaty uchwycone przez autora, skomponowane z martwą naturą.

"Piękno zwycięży" głosił Fiodor Dostojewski i w tej kompozycji świąteczno - wiosennej piękno ma wyraźną przewagę. Autor umiejętnie wplata w uroki cukierni Kazimierza Raka z Rzeszowa "Kaziukowe serca" z Wilna na uroczystość Św. Kazimierza Królewicza i Obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej a także "papieskie kremówki" wspomniane przez naszego papieża Jana Pawła II rodem z Wadowic, na końcu muzykę kapeli Wiktora Bochenka z Niebylca!

W *Rozmyślaniach Wielkanocnych* autor stawia na nadzieję i odwagę, mimo wszystko;

/.../ nie bój się/ złowrogiego pomruku świata /.../

namaluj złoty dźwięk dzwonów/

i radosny gwar tłumów Jerozolimy

Mimo że na świecie ciągły niepokój i wojny się nie kończą. Mimo bólu Drogi Krzyżowej i Ukrzyżowania jest jednak Zmartwychwstanie i to zwycięstwo życia nad śmiercią wyraźnie podkreśla autor w połączeniu z budzącą się do życia przyrodą, którą niezmiennie się zachwyca! Akcentowaną w wierszach nadzieją, autor sugeruje, że życie ma przewagę, a dobro przeważa nad złem i to jest wyraźne przesłanie wielkanocne. Zauważam jednak delikatnie zarysowaną tęsknotę, jak wierszu Stanisława Balińskiego *Modlitwa polska* aby zobaczyć twarz Chrystusa szczęśliwego. Cytuję dwie strofy;

/.../Panie! My, którzy znamy tysiąc Twoich twarzy

skrwawionych, konających, omdlałych, ścierpniętych,

Błagamy Ciebie, płynąc do Twoich ołtarzy,

pokaż nam tę nieznaną. Zjaw się uśmiechnięty.

/.../

Niech wierna Twa życzliwość nasze serca muśnie,

Jak lazuruowe słońce kwietniowej niedzieli,

Prosimy Cię o uśmiech, o zwyczajny uśmiech,

Bo go nie pamiętamy, bośmy zapomnieli.

Ten wyrazisty fragment wiersza Balińskiego wyraża tęsknotę i autora arkusza, M. A. Łypa i każdego z nas, a na pewno moją tęsknotę! Bólu, wojen i niesprawiedliwości, okaleczania planety mamy dość i na pewno oczekujemy w głębi duszy na uzdrawiający balsam dla świata, płynący z pogodnego oblicza samego Boga.

Tak odczytuję ważne przesłania z Wielkanocnego Arkusza M. A. Łypa, dlatego zacytowałam wiersz Balińskiego.

Działajmy nadzieją, dobrem i wyobraźnią, a nasze pełne wiosny myśli i dobre życzenia mogą przemienić mocno rozchwieiany i nieodgadniony świat, a zło zginie samo, czego wszystkim, na czele z autorem arkusza wielkanocnych wierszy życzę!